

D E C I Z I E

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Întreprinderea cooperatistă de alimentație publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cooperatistă de alimentație publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova împotriva lui Ion Tolică și Victor Barbaroș, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t a ț ă :

La 01 februarie 2018, ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Tolică și Victor Barbaroș, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției al MAI cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM deține Autorizația de funcționare a parcării auto cu plată nr. 01469 din 16 ianuarie 2017 și Autorizația de funcționare a parcării auto cu plată nr. 01501 din 16 ianuarie 2018, astfel administrând o parcare auto specializată din mun. Chișinău, str. Otovasca 19a, cu un nivel sporit de securitate.

Începând cu luna ianuarie 2017, ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM primește la parcare specializată pentru păstrare corpurile delictive - mijloace de transport reținute de organele de urmărire penală și agenții constatatori.

La 07 iulie 2017, orele 03:00, în temeiul art. 159 Cod de procedură penală, ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM a primit spre păstrare de la inspectorul de poliție, Sergiu Sărăcuță și în prezența

posesorului Victor Barbaroș la parcare automobilul de model „Geely”, nr. de înmatriculare XXXXX, fapt, confirmat prin actul de primire la păstrare a unității de transport nr. 00256 din 07 iulie 2017.

În calitate de proprietar al automobilului de model „Geely”, nr. de înmatriculare XXXXX, figura Ion Tolică, Victor Barbaroș folosindu-se de mijlocul de transport în temeiul procurii nr. 9412 din 27 noiembrie 2016.

A specificat că din conținutul sentinței Judecătorei mun. Chișinău, sediul Ciocana de învinuire a lui Victor Barbaroș, în baza art. 264/1 Cod penal, rezultă că temeiul reținerii autoturismului și înlăturării șoferului Victor Barbaroș de la conducerea acestuia a servit faptul aflării în stare de ebrietate cu grad avansat a acestuia.

Reclamanta a menționat că pe marginea cauzei penale autoturismul nu a fost recunoscut drept corp delict, astfel, Ion Tolică sau Victor Barbaroș, având tot dreptul să-și ridice automobilul de la parcare specializată, fapt, care nu l-au făcut.

La rândul său, ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM primind la păstrare automobilul, ca un depozitar responsabil, a asigurat integritatea acestui bun din cont propriu, suportând toate cheltuielile aferente acestei activități.

A relatat că pe parcursul a 203 zile, de la data de 07 iulie 2017 și până la 25 ianuarie 2018 (data depunerii cererii de chemare în judecată), ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM ca depozitar, în lipsa unui contract formal, cu strictete și responsabilitate și-a îndeplinit obligațiile sale în ceea ce privește asigurarea integrității bunurilor mobile, fiind în drept de a solicita recuperarea cheltuielilor suportate conform tarifelor stabilite.

În condițiile în care Ion Tolică și Victor Barbaroș au beneficiat de serviciile de depozit prestate de reclamant, aceștia s-au îmbogățit fără just temei prin prestarea acestor servicii, valoarea cărora constituie suma de 41 850 de lei, fiind prin urmare obligați să achite costul acestor servicii conform tarifelor stabilite și anunțate de ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM.

Conform listei de prețuri la serviciile de păstrare autoturisme, aprobată prin ordinul directorului ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM nr. 164 din 26 decembrie 2016, prețul total de păstrare a automobilelor se constituie din: intrarea pe teritoriul parcării - 450 de lei; păstrarea în termen până la 5 zile - 1 800 de lei și păstrarea în termen mai mult de 5 zile ce constituie - 200 de lei/ zi, în total, serviciile ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM legate de păstrarea automobilului de model „Geely”, nr. de înmatriculare XXXXX, de la 07 iulie 2017 până la 25 ianuarie 2018 (203 zile) a constituit suma de 41 650 de lei (450 de lei + 1 800 de lei + 197 zile x 200 de lei/ zi).

A mai indicat reclamantul în cererea de concretizare că poziția lui Ion Tolică expusă în referință precum că automobilul ar fi fost înstrăinat lui Victor Barbaroș nu este admisibilă, deoarece între Ion Tolică și Victor Barbaroș nu a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare în forma stabilită de lege, prin urmare automobilul de model „Geely”, nr. de înmatriculare XXXXX, de facto a rămas în proprietatea lui Ion Tolică, el fiind obligat să îngrijească și să întrețină proprietatea sa.

Reclamanta a solicitat încasarea în mod solidar din contul lui Ion Tolică și Victor Barbaroș în contul ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM a sumei de 41 650 de lei, cu titlu de datorie pentru păstrarea automobilului de model „Geely”, nr. de înmatriculare XXXXX, pe perioada de la 07 iulie 2017 până la 25 ianuarie 2018 (203 zile); a sumei de 1 255,5 de lei și a sumei de 946,12 de lei, cu titlu de taxă de stat achitate la depunerea acțiunii și a cererii de apel.

Prin hotărârea din 08 mai 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central acțiunea înaintată de ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM împotriva lui Ion Tolică și Victor Barbaroș, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției al MAI cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 16 mai 2019, prin intermediul oficiului poștal, ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM și s-a menținut hotărârea din 08 mai 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a notat că la adoptarea sentinței judecătorești nr. 1-331/2017 din 02 noiembrie 2017, instanța care a examinat cauza în fond nu a dispus trecerea cheltuielilor de păstrare a automobilului de model „Geely”, nr. de înmatriculare XXXXX în seama condamnatului Victor Barbaroș, iar după cum statuează norma art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, norma art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală statuând la rândul său că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Prin prisma art. 666 alin. (1) Cod civil și art. 1086 Cod civil, raportate la circumstanțele de fapt în virtutea cărora mijlocul de transport model „Geely”, nr. de înmatriculare XXXXX a fost transmis spre păstrare la parcare specializată, proprietate a reclamantului, instanța de apel a conchis că între ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM și Ion Tolică sau Victor Barbaroș nu a fost încheiat un acord de voință potrivit căruia ultimii ar fi solicitat reclamantului primirea bunului la păstrare și s-ar fi obligat să achite prețul păstrării potrivit listei de prețuri stabilite de reclamant, iar ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM la rândul său s-ar fi obligat să păstreze bunul predat o perioadă determinată și să-l restituie la cerere. Or, după cum rezultă din materialele cauzei și explicațiile scrise ale părților, automobilul a fost predat spre păstrare de către reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, în urma ridicării acestuia de la posesor, în contextul documentării faptei de conducere de către Victor Barbaroș a automobilului în stare de ebrietate alcoolică, contrar voinței ultimului, iar probe care să denote contrariul instanței nu i-au fost prezentate.

Astfel, conform informației parvenite de la Inspectoratul de Poliție Chișinău, Ciocana din 18 decembrie 2017, automobilul de model „Gelly”, nr. de înmatriculare XXXXX nu a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Colegiul a constat că reclamantul nu a prezentat careva probe ce ar confirma că automobilul de model „Geely”, nr. de înmatriculare XXXXX a fost recunoscut în calitate de corp delict și a fost transmis spre păstrare conform cerințelor stipulate la art. 159 alin. (1) Cod de procedură penală, la fel, nu a prezentat vreun act ce ar confirma transmiterea autoturismului proprietarului în cazul în care acesta nu a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Actul primirii la păstrare a unității de transport cu nr. 00256 din 07 iulie 2017 la ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM nu poate fi catalogat drept un înscris care ar face dovada existenței unui acord de voință între reclamant și pârâți în vederea stabilirii unui raport juridic obligațional de drept civil, atât timp cât actul nominalizat reflectă doar datele persoanei care ar fi transmis mijlocul de transport la păstrare, care nu este nici unul din copârâți, datele de identificare ale mijlocului de transport, fără să conțină semnătura proprietarului fie a posesorului mijlocului de transport în vederea demonstrării că aceștia nu ar avea cel puțin careva obiecții la starea de fapt creată.

Cu referire la argumentul privind nașterea obligațiilor copârâților din alt fapt susceptibil de a produce obligații în condițiile legii, cum ar fi îmbogățirea fără justă cauză invocată de reclamant, Colegiul a considerat oportun de a face trimitere la art. 1389 alin. (1) Cod civil, indicând că, în speță, este cert faptul că Victor Barbaroș nu a realizat o economie de 41 650 de lei din contul ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM în mod voluntar, mijlocul de transport fiind ridicat de la acesta în mod forțat și transmis la parcare specială în contextul instrumentării unei cauze penale, calitatea de „deponent” asumându-și-o la caz reprezentantul organului de urmărire penală.

Prin urmare, Colegiul a specificat că ținea de obligația ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM să depună toată diligența necesară pentru a stabili temeiul în baza căruia a acceptat spre păstrare autoturismul predat de către reprezentantul organului de urmărire penală pe perioada 07 iulie 2017 – 18 noiembrie 2017, cu scopul de a-și asigura compensarea cheltuielilor suportate în acest sens. Or, între ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM și organul de urmărire penală există o convenție, în baza căreia mijloacele de transport, ridicate în cadrul cauzelor penale pornite, se transmit la păstrare la parcare specială respectivă.

Subsecvent, Colegiul a atestat că în speță, nu-i poate fi imputabilă lui Victor Barbaroș obligația de plată a sumei de 41 650 de lei, or aceasta nu poate fi catalogată drept o economie în condițiile în care a fost evaluată de reclamant în baza listei cu prețuri la serviciile acordate, stabilită în mod unilateral, în contextul desfășurării de către reclamant a unei activități aducătoare de profit, preț pasibil de negociere în situația derulării unor relații contractuale.

La fel, instanța de apel a menționat că plata unei atare economii nu poate fi pusă nici în sarcina pârâtului Ion Tolică, în acest sens fiind necesar de menționat că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe suficiente în favoarea dovedirii calității de proprietar al lui Ion Tolică asupra mijlocului de transport model „Geely”, nr. de înmatriculare XXXXX, în condițiile în care din conținutul procurii nr. 9412 din 27 noiembrie 2016 anexată la materialele cauzei coroborat cu elementele de fapt arătate de copârât în referința sa și starea de fapt existentă la 07 iulie 2017, Victor Barbaroș exercita posesia și folosința ca atribute ale dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport în cauză.

La 23 martie 2020, prin intermediul oficiului poștal, ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi soluții de admitere a acțiunii în sensul declarat.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată au aplicat eronat și au încălcat normele de drept material și procedural, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, au interpretat eronat legea precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

La 23 martie 2020, prin intermediul oficiului poștal, ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi soluții de admitere a acțiunii în sensul declarat.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată au aplicat eronat și au încălcat normele de drept material și procedural, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, au interpretat eronat legea precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 10 decembrie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 17 ianuarie 2020 (f.d. 238, Vol. I), or, la actele cauzei nu se regăsește dovada recepționării de către recurentă a copiei deciziei recurate. Astfel, recursul declarat la 23 martie 2020, este în termen.

Astfel, recursul declarat la 23 martie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 25 mai 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-893/2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 29, Vol. II).

Conform avizelor de recepție, copia recursului a fost recepționată de către intimati la data de 28 mai 2020 și la 23 iunie 2020 Barbaroș Victor a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel, alte referințe până la data examinării cauzei, în adresa instanței nu au parvenit.

Prin încheierea din 24 iunie 2020 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM a fost considerat admisibil și a fost fixat spre examinare într-un complet de 5 judecători, în vederea examinării fondului recursului.

În conformitate cu articolele 441 și 444 din Codul de procedură civilă, recursul s-a examinat de un complet de 5 judecători, fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs și referință au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În esență, recurenta și intimati au avut posibilitate să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse.

Verificând decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune admiterea recursului cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurente, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98).

În vederea respectării articolului 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept specificate la alin. (3) din articolul citat. Mai mult, recurenta nu a prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

Esența articolelor 432 și 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă oferă instanței de recurs competența de a efectua un control al legalității deciziei atacate, nu și a temeiniciei acesteia. Astfel, se vor reține circumstanțele de fapt, privite în ansamblu, care au fost prezentate de părți și stabilite de instanțele de judecată în fazele procesual anterioare, cu excepția situației în care constatările lor pot fi considerate arbitrare sau vădit nerezonabile.

În debut, Colegiul atestă că ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM deține Autorizația de funcționare a parcării auto cu plată nr. 01469 din 16 ianuarie 2017 și Autorizația de funcționare a parcării

auto cu plată nr. 01501 din 16 ianuarie 2018, astfel administrând o parcare auto specializată din mun. Chișinău, str. Otovasca 19a, cu un nivel sporit de securitate.

La 07 iulie 2017 ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM a primit spre păstrare de la inspectorul de poliție, Sergiu Sărăcuță și în prezența posesorului Victor Barbaroș, la parcare automobilul de model „Geely”, nr. de înmatriculare XXXXX, fapt, confirmat prin actul de primire la păstrare a unității de transport nr. 00256 din 07 iulie 2017.

În calitate de proprietar al automobilului de model „Geely”, nr. de înmatriculare XXXXX, figura Ion Tolică, Victor Barbaroș folosindu-se de mijlocul de transport în temeiul procurii nr. 9412 din 27 noiembrie 2016.

Tot actele cauzei atestă că, conform sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 02 noiembrie 2017, Barbaroș Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 u.c și privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani (f.d. 12-17).

Din conținutul sentinței Judecătorei mun. Chișinău, sediul Ciocana de învinuire a lui Victor Barbaroș, în baza art. 264/1 Cod penal, rezultă că temeiul reținerii autoturismului și înlăturării șoferului Victor Barbaroș de la conducerea acestuia a servit faptul aflării acestuia în stare de ebrietate cu grad avansat a acestuia.

La rândul său, ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM primind la păstrare automobilul, ca un depozitar responsabil, a asigurat integritatea acestui bun din cont propriu, suportând toate cheltuielile aferente acestei activități.

ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM înaintând acțiunea în judecată a solicitat încasarea în mod solidar din contul lui Ion Tolică și Victor Barbaroș în contul ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM a sumei de 41 650 de lei, cu titlu de datorie pentru păstrarea automobilului de model „Geely”, nr. de înmatriculare XXXXX, pe perioada de la 07 iulie 2017 până la 25 ianuarie 2018 (203 zile); a sumei de 1 255,5 de lei și a sumei de 946,12 de lei, cu titlu de taxă de stat achitate la depunerea acțiunii și a cererii de apel.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii pe care a respins-o, soluție menținută și de instanța de apel.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au constatat că între ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM și Ion Tolică sau Victor Barbaroș nu a fost încheiat un acord de voință potrivit căruia ultimii ar fi solicitat reclamantului primirea bunului la păstrare și s-ar fi obligat să achite prețul păstrării potrivit listei de prețuri stabilite de reclamant, iar ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM la rândul său s-ar fi obligat să păstreze bunul predat o perioadă determinată și să-l restituie la cerere. Or, după cum rezultă din materialele cauzei și explicațiile scrise ale părților, automobilul a fost predat spre păstrare de către reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, în urma ridicării acestuia de la posesor, în contextul documentării faptei de conducere de către Victor Barbaroș a automobilului în stare de ebrietate alcoolică, contrar voinței ultimului, iar probe care să denote contrariul instanței nu i-au fost prezentate.

Astfel, s-a constatat că reclamantul nu a prezentat careva probe ce ar confirma că automobilul de model „Geely”, nr. de înmatriculare XXXXX a fost recunoscut în calitate de corp delict și a fost transmis spre păstrare conform cerințelor stipulate la art. 159 alin. (1) Cod de procedură penală, la fel, nu a prezentat vreun act ce ar confirma transmiterea autoturismului proprietarului în cazul în care acesta nu a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Instanța de recurs constată, însă, că instanțele de judecată ierarhic inferioare la adoptarea hotărârilor sale au interpretat eronat normele de drept material și au dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Conform art. 1086 Cod civil (în vigoare în perioada de referință), prin contractual de depozit o parte (depozitar) se obligă să păstreze bunul mobil, predat de cealaltă parte (deponent), o perioadă determinată sau nedeterminată și să-l restituie la cerere.

Conform art. 1088 Cod civil, depozitul are titlu gratuit dacă în contract nu este prevăzut altfel. În cazul în care depozitarul execută depozitul în cadrul unei activități profesionale, se consideră că asupra remunerării s-a convenit în mod tacit. Dacă asupra mărimii remunerației datorate nu s-a convenit, se consideră convenită, în cazul existenței unui tarif stabilit, retribuiția tarifară, iar în lipsa tarifului, retribuiția obișnuită. Deponentul este obligat să compenseze depozitarului cheltuielile necesare păstrării bunului.

În conformitate cu art. 9 din Regulamentul cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 672 din 19 iunie 1998, posesorul mijlocului de transport, beneficiar al serviciilor prestate de parcare auto cu plată, este obligat: să respecte cerințele prevăzute de prezentul regulament și reguli de parcare; să prezinte spre control exterior recepționarului de serviciu mijlocul de transport și să-l parcheze la locul de parcare; să achite la timp plata pentru parcare; să respecte cerințele tehnicii securității anti incendiară, sanitare și de protecție a mediului înconjurător.

La caz, prin prisma normelor enunțate, se constată cu certitudine că ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum ca depozitar a asigurat paza de un nivel sporit mijlocului de transport de model „Geely”, nr. de înmatriculare XXXXX, ce se află în proprietatea lui Ion Tolică și posesia lui Victor Barbaroș, în toată perioada când ei aveau dreptul să-și ridice automobilul de la parcare.

Astfel, Ion Tolică și Victor Barbaroș în mod tacit au devenit deponenți ai contractului de depozit și erau obligați să achite serviciile prestate, conform prețurilor stabilite și anunțate de depozitar.

În conformitate cu art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Iar, conform art. 515 alin. (1) și (2) Cod civil, o obligație se poate naște prin inițierea și desfășurarea negocierilor de încheiere a contractului. O parte negociatoare poate cere celeilalte părți compensarea cheltuielilor făcute în baza îndreptățitei încrederi în încheierea contractului dacă în urma vinovăției acesteia contractul nu a fost încheiat.

Distinct de cele mai sus arătate, instanța de recurs reține ca lipsită de suport legal concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare în sensul că ÎCAP

„Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum nu a prezentat careva probe ce ar confirma că automobilul de model „Geely”, nr. de înmatriculare XXXXX a fost recunoscut în calitate de corp delict și a fost transmis spre păstrare conform cerințelor stipulate la art. 159 alin. (1) Cod de procedură penală, la fel, nu a prezentat vreun act ce ar confirma transmiterea autoturismului proprietarului în cazul în care acesta nu a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Și asta deoarece, temeiul ținerii automobilului de model „Geely”, nr. de înmatriculare XXXXX, la data de 07 iulie 2017, a servit aflarea posesorului automobilului în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, precum și înlăturarea acestuia de la conducerea mijlocului de transport.

În atare circumstanțe, este cert că Victor Barbaroș, ca posesor, și Ion Tolică, ca proprietar al bunului depozitat, au beneficiat de serviciile de depozit prestate de ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM.

De altfel, Colegiul consideră necesar a învedera că din actele cauzei nu se denotă faptul adresării de către pârâți cu o solicitare scrisă reclamantei, în termeni restrânși, pentru a elibera mijlocul de transport auto, în conformitate cu pct. 11 din Regulamentul cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 672 din 19 iunie 1998, în situația în care acesta nu a fost recunoscut ca corp delict pe cauza penală intentată în privința lui Victor Barbaroș.

Cu referire la alegațiile lui Ion Tolică precum că el nu poartă răspundere pentru acțiunile sau inacțiunile lui Victor Barbaroș, deoarece i-a vândut mijlocul de transport în bază de procură, Colegiul consideră necesar a menționa că conform art. 321 alin. (1) Cod civil (în vigoare în perioada de referință) dreptul de proprietate este transmis dobânditorului în momentul predării bunului mobil dacă legea sau contractul nu prevede altfel, în special pentru mijloacele de transport momentul dobândirii dreptului de proprietate survine din momentul înregistrării bunului în Registrul de stat al bunurilor mobile (conform legii speciale).

Reieșind din aceste circumstanțe, reținând că la momentul plasării mijlocului de transport la parcare cu plată în Registrul bunurilor mobile ca proprietar era înregistrat Ion Tolică, prin prisma art. 1410 alin. (1) Cod civil (în vigoare în perioada de referință), ultimul poartă răspundere solidară împreună cu Victor Barbaroș.

Așadar, în condițiile în care Ion Tolică și Victor Barbaroș au beneficiat de serviciile de depozit prestate de ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM din contul ultimei, valoarea căroră constituie suma de 41 650 de lei, sunt obligați să achite costul acestor servicii conform tarifelor stabilite și anunțate de ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM.

Cele constatate mai sus resping și concluzia instanțelor ierarhic inferioare precum că ținea de obligația ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM să depună toată diligența necesară pentru a stabili temeiul în baza căruia a acceptat spre păstrare autoturismul predat de către reprezentantul organului de urmărire penală pe perioada 07 iulie 2017 – 18 noiembrie 2017, cu scopul de a-și asigura compensarea cheltuielilor suportate în acest sens.

Distinct de cele menționate mai sus, se constată că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au calificat corect din punct de vedere juridic acțiunea cu care au fost investite, fapt ce a dus la emiterea unei soluții greșite.

Față de cele ce preced, în speță, fiind indubitabil constatat că Ion Tolică și Victor Barbaroș nu și-au executat în mod corespunzător obligațiile față de ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM, au cauzat un prejudiciu în mărime de 41 650 de lei, ce constituie costul serviciilor conform tarifelor stabilite și anunțate de ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM stabilite prin ordinul nr. 164 din 26 decembrie 2016 „Cu privire la stabilirea prețurilor la serviciile prestate de parcare autoturisme” (f.d. 9-10).

În conformitate cu dispozițiile art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

În temeiul art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin prisma acestor prevederi legale, instanța de recurs consideră necesar de a încasa de la Ion Tolică și Victor Barbaroș în beneficiul ÎCAP „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM suma de 1255,50 de lei, suma de 942 de lei și suma de 628 de lei, cu titlu de taxă de stat achitată.

Din perspectiva celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre cu privire la admiterea acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Întreprinderea cooperatistă de alimentație publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova.

Se casează decizia din 10 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 08 mai 2019 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cooperatistă de alimentație publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova împotriva lui Ion Tolică și Victor Barbaroș, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, și se emite o hotărâre nouă prin care:

Se admite integral cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cooperatistă de alimentație publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova împotriva lui Ion Tolică și Victor Barbaroș, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează în mod solidar din contul lui Ion Tolică și Victor Barbaroș în beneficiul Întreprinderii cooperatistă de alimentație publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova suma de 41650 (patruzeci și una mii șase sute cincizeci) de lei.

Se încasează din contul lui Ion Tolică și Victor Barbaroș în beneficiul Întreprinderii cooperatistă de alimentație publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova suma de 2825,50 (două mii opt sute douăzeci și cinci) de lei, 50 bani, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Galina Stratulat